

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE

Egész óvra 10 frt — kr.
Félévre " " " " " "
Negyedévre " " " " " "
Egy hónapra " " " " " "
Egyes szám ára 4 kr

Felelős szerkesztő: BARTHA MÓR.
Kiadók: HOFFMANN és KRONOVITZ.

Hirdetési díj:
Hat hasábos petit sorért 5 kr. Nagyobb terjedelmű többsorú hirdetések alkuszorint jutányos áron vétetnek fel. Bővegydíj minden külön beigtatásért 80 kr.

A sajtó és az igazság.

II.

E cím alatt a kormánypárti sajtó nevében K. A. ur lapja — a „D. E.”-ben a politikai igazsághoz való viszonyát úgy tünteti fel, hogy annak ő és minden munkásai perfekt gentlemanek, akik csak az igazságot s csak oly modorban írják, akiket nem ragad el a szenvedély, akik nem sértenek, nem sebeznek, hanem az igazság meggyőző erejével s tisztességgel harcolnak, tisztességgel mindenkihez meggyőződését, politikai hitvallását; s még azt se veszik rossz néven, ha az ellenzék elvei mellett kitart. Ellenben az ellenzék lap munkásai, már hogy a miénk, a „Debreczen” és Debreczenben olyanok, a kik nem tudnak uralkodni szenvedélyükön, tüzes, mindent elperzselő képzeletükön, hanem az elveket és ezek tiszteltetelméltő munkáikat, — már mint őket, — megdöbölják csak azért, mert azok nem az ő elveik és nem az ő embereik. És tanácsul adja, hogy „az ilyen nem igazságos, sőt az igazság feltörő szózatát elnyomó tollforgatók tegyék le a tollat, mert az ilyenek nem lehetnek a sajtónak, ennek a nagyhatalomnak képviselői.” sat. sat.

Valóban súlyos vád — ha igaz, mert nézzünk csak szembe annak a debreczeni kormánypárti sajtó-igazságnak és generózitásnak! . . . Aki a kormánypárti lapokat — közelebből a „D. E.”-t s az ellenzékiet, közelebből a „D.”-t olvassa, abból a célból, hogy a lapok útján ismerje meg a politikai igazságot; vagy ha ismeri, azt akarja megtudni, hogy melyik tartalmazza, műveli és terjeszti azt: nem nehéz felismernie, hogy K. A. ur, ama bombasztokban, csak arról tett bizonyosságot, hogy tudja, miként kellene tenniök, de nem akként cselekednek; mert egy olyan pártnak az eszközei, a melynek, ha feltételezzük, hogy van elve, némely tagjai nincsenek tisztában azzal, hogy mi a politikai elv, micsoda következményei vannak oly elv szerint való munkálkodásnak gyakorlatilag sat. sat. . . . tehát öntudatlanul követik az előtök járókat s harcolnak anélkül, hogy voltaképpen tudnák miért vagyis csak hogy fizetik s ez esetben — mungók. És nagyon sokan lehetnek ilyenek abban a pártban. Azonban távol legyen, hogy K. A. ur és debreczeni sajtómunkás társairól akarjuk mondani, azt, hogy ilyenek s ezzel akarnók sérteni! . . . működésük megczáfolna, a melyből el kell ismerni hogy öntudatos, tehetséges munkások.

De hát akkor mást, — azt kell feltételeznünk, hogy ismerik a kiinduló elvet, ismerik eszközeiket amelyekkel — s a célját, amelyre küzdenek és az eredményül is számot vetettek, amit munkájuk terem. Ám ekkor, mivel tapasztalatilag a kormánypárt munkája után e Hazának, e Nemzetnek, vagy hat modern műnyelven Független államiségnek érdekei nemcsak nem nyernek kielégítést, sőt hovatovább beleolvadunk az öszbirodalomnak önállást és függetlenséget feloldó — századok óta működő és éppen azért is előttünk századok óta gyüleletes összeolvasztó kohójába sat. sat. . . lehetetlen, hogy a kormánypártiak ne látnák, sajtójuknak pedig nem lehet nem látnia, hogy ezek nem önálló magyar állami érdekből, hanem önző párt hatalom fenntartási célra történnek: nem kell-e a lejtőn lefelé az önállótlan zürzavarába rohanás faktorainak „megállj”-t kiáltniok. Mert a kik nem kiáltanak a tudatos rossz cselekedetben bűnrészesek; s micsoda következetesebb, mint a bűn büntetése, a mi — mert a haza érdekével ellenesek a tények; a h a z a f i a t l a n névvel illetés — s mert önhaszonlesésből történik — a h u s o s f a z e k a k r a hivatkozás még nagyon enyhe. Mert jól tudja azt K. A. ur, hogy ez nem „kopott” mese, hanem történetre emlékeztető ered, amely egy elsatnyult szolgánepet jellemez, amely az őt önállótlan névzetű növelni akaró törvénytalkoló népvészér céltudatos művelete ellenében, a pusztai nélkülözés nehéz körülményei közt gyáván elcsüggedve zugolódott s feladta a szabadság és önálló haza reményét, legközelebbi önzésből, — az öns test vágyainak jóllakásban álló vágyai kielégítéséért visszasírt és visszament volna, a csak imént elhagyott szolgaság házában hagyott husosfazekához s ott hurcolta volna tovább zsarnokai lealacsonyító terhes igáját. „Fiat applicatio!”

Miként általánosan igazság csak egy van, úgy a **politikai igazság** is csak egy lehet: a **Haza és Nemzet tiszta érdeke** . . . Reánk magyarokra nézve annival inkább úgy van, úgy kell ennek lenni, mert mi egyedül állunk a másfajú és másnyelvű népek tengerében s ha magunk nem védjük hazai érdekeinket — azzal a szigorú elhatározással, amit nemzeti profétánk intése mond: „Áldjon vagy verjen sors keze, itt élned, halnod kell!” — bizony senki sem képviseli azt s még Istentől sem várhatjuk, hogy akarattunk ellenére tegyen csudát.

Azt kérde e Haza géniusza jelen viszonyaink közt: miért veri a sors helyett, önmagát e Nemzet azzal, hogy nem használja ki jogát, törvényeit, állami önállása és függetlenségének visszaszerzésére, holott ehez még az alkalom is kínálkozik; miért rendeli érdekét alá egy más állammal való közösség fenntartásának — ezen közösség megbizonyult egész telen és az állami fejlődést le- és megkötő volta dacára is? . . . s amikor ezen nemcsak ferde, hanem határozottan káros helyzetből, a k ö z j o g i e l l e n z é k szabadságra h. v. ja fel a Nemzetet: a kormánypárti sajtó nevében, azt mondja róla K. A. ur, hogy illuziókban folytonos reménykedésben, álomképekben él! . . . ellenben ő büszkén veri a mellét és dicsekedésének tartja, hogy „azon párt hívei ők, amelyet a Nemzet órási többsége támogat, mely Magyarországot egyetértő munkájával nagygyá tette s elvitte annyi utvesztő után a biztos fejlődés ösvényére! . . .”

Bizony ezt a kormánypárttól és önmagáról irt dokszológiáját olvasva K. A. urnak, azt mondhatnók, ha a keserű érzés nagyobb nem volna bennünk, mint a humoros, vagy helyesebben gunyos megjegyzésre való hajlandóság: „difficile est satyram non seribere!” Mert ha voltaképpen megakarjuk mondani mi az amivel K. A. ur dicsekszik: nem más, mint a közvélemény, a nagyon is érdekelt nép elámitására szánt frázis, megspék-lve jó adag gunynyal — s ez a kormánypárti tisztességtudás fűszere — az ellen a közjogi ellenzék ellen, a melynek csakugyan van elve, meggyőződése a haza érdekét mérő igazság, amely mellett tántoríthatatlanul megáll.

Hát amidon a kormánypárti óriás többségre fennen hivatkoztak, nem szökik arcukba a szégyen pirja annak megdölgöttségére, hogy mily csunya lélekvasárlással és erőszakos módon teremtődött e többség?! . . . S nem e Nemzet türelmének iszonyu megpróbáltatása-e, a mikor látják, hogy ez megbirhatlan adóterhek alatt roskadoz, amelyeket ők segítnek reátrakni, a melyek pedig az államra nézve terméketlen, vagy érdektelen célra fordított, legnagyobb mértékben veszendőbe menő s nemzeti tönkbe jutató eröpazarlás? . . . Avagy abban áll Hazánknak általok hangoztatott nagy, biztos fejlődése, hogy államadóságunkat már több mint hat millárd koronára számíthatjuk; de még mindig hiányzik önálló had és pénzügyünk, külképviseletünk, a melyek pedig a független államiség elengedhetlen követelményei, hogy ön-

álló vámsorompók nélkül, hazai iparunkat elnyomja az osztrák áramlat, s mindemellett is azért mezőgazdasági kivitelünk elé, czélzatosan bosszantó gátokat gördít a közöshiradalmi testvér, a nélkülözhetlen Ausztria?!

De ki is tudná elszámolni, hogy az a viszony, melyben mi Ausztriával élünk, amelyet a kormánypárt szorosabbra fűz és felbonthatatlanabbá bonyolít, mennyi kárunkra van anyagilag, erkölcsileg?!

S még hozzá az a politikai doktrína, hogy mi Ausztriával perszonál — unióban — tehát jóakaratu szövetségben élve, fenn sem maradhatnánk s ezért kell a közösséget minden életerőnk elvezetgetésével is fentartanunk! . . . S ezt kívánja az uralkodóház biztonsága s a nagyhatalmi tekintély. Mintha egy erős független Magyar Állam nem lehetne a dinasztianak hatalmasabb támasza, s két önmaga természete szerint berendezkedett Állam szövetsége nagyobb erő, mint ha egymással folytonos vitában inkább egymást gyengítik, mintsem erősítik. stb.

Hát ilyen a K. A. ur és az ő lapja hazafias politikai igazsága, ezzel kiáltanak ők Hozsánát, maguknak és a kormánynak, akárhogy változzanak ezek. Akár Tisza, akár Bánffy akár Széll majd meg más üljön a kormányon, náluk mindig, követik bármelyiket s mindenik számára bőkezűen van tömjénük, amivel az emberistenítés oltáránál füstölhetnek, mert a rendszer ugyanaz marad, rájuk nézve ugyanazon előnyökkel. Az ország állapota? . . . válik mindig rossz-

szabbá, mert a hatalomrajutás áldozatot kíván; ez az áldozat pedig mindig az ország egy-egy jogának, egy-egy érdekének magcsontkitása . . . amiát Bécsből kívánják!

Hát hiszen a közjogi ellenzék ilyen politikai igazságot nem ismer; sőt az ellen a párt ellen, amely oly nemzetédek-ellenes tényekben helyezi a maga igazságát és azzal még fennen dicsekszik is, a közjogi ellenzék a jogában álló fegyverekkel mindaddig küzdeni fog amíg a Nemzet függétlenségét, a melyhez történelmi és törvényes joga van és a mely szerint államéletre képes is — ki nem vivja. S mi ebben a küzdelemben egész készséggel bocsátjuk szolgálatára gyenge, — de elvhűség és kitartással edződő erőket. És ha a haza érdekében merített igazságunk fénye sérti is K. A. ur és pártja szemét: arról mi nem tehetünk, de azzal se szolgálhatunk nekik, hogy kedvükért a tollat letesszük. Ezt csak ellenállhatatlan erő üti ki kezünkől. Ez a mi általános és politikai igazságunk terjesztése és diadalának eszköze, melynek el kell jönnie!

— a — r.

A magyar delegáció.

A pénzügyi albizottság ülése.

A magyar delegáció pénzügyi albizottsága tegnap délelőtt 10 órakor báró Harkányi Frigyes elnöke alatt ülést tartott. Jelen voltak a közös kormány részéről: báró Krihammer közös hadügyminiszter, Kállay Béni közös pénzügyminiszter, továbbá Szentgyörgyi osztályfőnök. Urbán Örnagy, a hadügy-

miniszter hadsegédje, báró Pongrácz Frigyes udvari tanácsos, báró Tallián osztálytanácsos és gróf Szapary Tibor miniszteri fogalmazó; a magyar kormány részéről Széll Kálmán miniszterelnök és Lukács László pénzügyminiszter.

Szentgyörgyi előadó behatóan ismertette a közös pénzügyminiszterium 1900. évi költségvetését, melynek rendes szükséglete 4.266.512 koronát tesz, amelyely szomban 81.111 korona fedezet áll, úgy, hogy fedezetlen maradjon 4.185.401 korona. A rendkívüli szükséglet 192000 korona.

Ismerteti továbbá a közös pénzügyminiszterium kezelése alatt álló négy alapot, nevezetesen a katonai helyettesi alapot, az Általános kórház-alapot, az által-gyógyintézeti alapot és az általános rokkant alapot.

Ajánlja a költségvetés elfogadásra s kérte az alapokról szóló jelentés tudomásul vételét.

Majd a határvám-előirányzatot ismertette, amelyben mint határvám-jövedéki többlet 124,950.089 korona van előirányozva. A határvám-előirányzatát ajánlja elfogadásra.

Az albizottság az 1899. nov. végéig befolyt vámbevételéről szóló kimutatásokat bekívánta.

A kimutatásot 52,377.902 frt 50 krajczár, azaz 104,755,805 korona vámbevételét tüntetnek ki.

Az albizottság a pénzügyminiszterium költségvetését elfogadta, az alapokra vonatkozó előterjesztést tudomásul vette és a határvám-előirányzatot 14,950.089 koronában állapította meg.

Ezután következett a közös legfőbb számvevőszék 1900. évi költségvetésének tárgyalása.

Szentgyörgyi előadó ismertette a költségvetést, amely szerint az összes szükséglet 311.132 koronát, a fedezet pedig 12,722 koronát tesz ki.

Az albizottság a költségvetést elfogadta, mire az ülés véget ért.

Az albizottság nyomban hitelesített a jelentéseket és azoknak a plénumban való

A fehér asszony.

A „Debreczeni” eredeti tárczája.

Írta: Heiman Jenő.

Eltemették!!!

Barátainak és kollegáinak kis igénytelen köre kísérte el utolsó útjára; kint a temetőben lebocsátották földi hamvait a sírba; mind-egyikünk három marék földet dobott a koporsóra, és ekkor jött a két sírásó, kik gyakorlott kezekkel rövid két perc alatt betakarták a koporsót és . . . ő már csak volt!

A debreczeni temető ezen legújabb sírhalmja, mely tragikus véget ért életet rejt magában! A megboldogult nem volt politikus, nem katoná, nem hős; nem magas állású egyéniség, kinek előkelő hivatala lett volna; nem élt át hosszú életet, hanem csak egyszerű hűve volt a művészetnek, ki csak 26 évet élt, és mégis mely tragikus mozzanatok gyümölcsetek össze ezen rövid életben, ezen 26 évben!

Igen! A sors az egyes embereknek gyakran különféle életfolyást juttat osztályrészüli. Az egyiknél az élet vigjátékká, gyakran bohózatá alakul; a szerencse fogadott berenczy gyanánt nyomról-nyomra kíséri, — siker sikert ér, s kevés észszel és fáradsággal el van érve, hogy a vigjáték vagy bohózat hősének sírjánál egy, sőt talán több emlékműszobát is tartatik, a melyekkel a halhatatlanság örökzöld babérait biztosítani akarják számára. A másiknak az élete tragédia módjára játszódik le. A lelki tehetséggel megáldott egyének itt folytonos, leküzdhetetlen tusát kell vívni a létért, megélhetésért; és ha testi-leg, szellemileg megtörve, megsemmisülve rogy a sírba; akkor alig jó össze barátainak és kollegáinak kis köre, hogy megadja neki a végtisztességet, hogy azt a három marék földet koporsójára vesse!

És Gyula a ilyen tragikus életet él.

A neki szánt 26 év a folytonos tragikai küzdelemnek való láncolata, s főleg h a l a l á b a n oly tragikum nyilatkozik, hogy fokozatosabb tragikai mozzanata már el sem képzelhető!

Mint szegény szülők gyermeke már legkorábbi fiatalságától megízlelte a szegénység keserűségét, kínját; már első gimnazista kora óta tanítással kellett gondoskodni önfenntartásáról.

Kiváló zenei tehetség s remek a l t hang voltak birtokában s így ezen tehetségek revent nyert alkalmazást a templomi karnál, s így jött érintkezésbe K a l a p o s s a l, a kántorral, ki bevezette a szeszézet alapelveibe, ki énekre, hegedűre s zongorára tanította. Ezáltal meggazdagodva már VI-ik gimnazista korában keresett olcsó zenetanító lett. — És dacára a sok anyagi gondnak, dacára a kimondhatatlan nagy küzdelmeknek, mindvégig első volt osztályában, míg 19 éves korában az érettségi bizonyítvánnyal felszerelve fejezt a fővárosba.

— Ezt tudom közvetlenül Gyula ifjúságáról, mert földim, szomszédom, egy időben pedig játszótársam volt, — játszótárs? . . . nem az nem volt sohasem, mert tudommal gyermekkorában sohasem játszadozott, nem volt ugyanis ehhez ideje. És n i n e s e z e n g y e r m e k k o r b a n t r a g i k u m, a m e l y b e n a g y e r m e k n e m é r m á r r á j á t s z a d o z n i, m e r t d o l g o z n i a, f o l y t o n o s a n d o l g o z n i a k e l l ! ? És hány-szor szenvedhetett szűkséget, hány-szor éhezhetett, midőn én a szomszéd fia a játszóhelyre siettem . . .

Igen szomorú, tragikus gyermek éveket izleltetett Gyulával a sors. —

De leküzdötte a nyomorúságot és felment a fővárosba. Itt elváltak utaink, csak annyit tudtam róla, hogy egyrésről a filozofiai pályára készült, másrésről azonban a zenében akart tökéletesedni,

Negy évvel később — én és Gyula 23 évesek valánk — Korintczán találkoztunk. Én szórakozásból utaztam oda, és hogy a Kárpátokat megismerjem; Gyula ellenben orvosok és tanárok tanácsára jött a fürdőhelyre, mert phisikailag nagyon meg volt törve, a küzdelmek a nyomornak évei testi és szellemi idegeinek folytonos megerőltetése, mely nyomokat hagytak maguk után. Gyulának nagy szüksége volt a kurára, amit én laikus létemre is rögtön észrevettem.

Természetesen a régi ifjúkori baráti köteleket itt ismét megszilárdítottuk.

Gyula terveiről mesélt nekem; kizárólag a művészetnek, — a z e n é n e k, akart élni; időközben ugyanis a zenedét is elvégezte az operánál pedig mint hegedűs volt alkalmazva, és a fürdőhelyen komolyan akarta »K e m é n y S i m o n« című operáját befejezni.

Fenséges nyári est volt!

A hold teljes tányérjából a földre küldé szelíd, kellemes fényességét; a fürdőhelyet környező fenyveserdőkből kiáramló zsongó levegő füvalem balzsamszerű illatot árasztott felénk; a fölöttünk teljes pompában ragyogó csillagok miliárdja, a körülöttünk elterülő békes nyugalom, az egész természet remek összhangja: mindez oda hatott, hogy Gyula fellélekzett, hogy szelleme és teste felvillanyozódott. A művészetéről beszélt általában, különösen a zeneművészetéről oly melegséggel és oly szak-tudománnyal, a melyet csak a sok tudással párosult lelkesedés szülhet. Természetesen a nemzeti művészetéről, a magyar nemzeti zeneművészetéről, is kifejtette nézetét, és így természetesen elterültünk »K e m é n y S i m o n« című operájához is.

Ejjeli 11 óra volt! A fürdővendégek elhagyták már a társalgótérmet; csak egyetlen lámpa pislogott halványan a zongora felett, különben sötét volt a nagy, széles terem.

Gyulával egyedül maradtam s lelkesedtem barátom lelkesedésén, és vele együtt jobb jövőt reméltem a magyar művészetre, a magyar

képviselével Szérb György eladót bizta meg.

A külügyi albizottság ülése.

A magyar delegáció külügyi albizottsága délelőtt 11 órakor Tisza Kálmán elnöklete alatt ülést tartott.

Jelen voltak ugyanazok, akik a pénzügyi albizottságban jelentek meg és ezeken kívül Goluchowski Agenor gróf közös külügyminiszter.

Elnök az ülést megnyitván, Falk Miksa eladót bemutatta a plénum elé terjesztendő jelentést, melyet a külügyi albizottság elfogadott, hitelesített s annak a plénumba való előterjesztésével is Falkot bizta meg.

A szentesi választás előtt.

Oly küzdelem foly most Szentesen, mely aligha méltó a közjogi ellenzék frakcióihoz s ha mégis történik és úgy történik amint értesülünk: azt a kérdést vehetjük fel, hogy a közjogi ellenzék az hívei-e azok, vagy személyes érdek győzelméért harcolnak.

A »Keleti Értesítő« tudósítása megadja az olvasónak a történetekből huzható összehasonlítás lehetőségét, az akcióba lépett pártok, vagy küzdelembe lépett s mindaddig vissza nem is lépett jelöltek közt. Ez a tudósítás következőleg szól:

Dienes Márton támogatására szombaton este érkeztek meg Budapestről Kossuth Ferencz, Kovács Endrey Gyula, Komjáthy Béla és Leszkay Gyula orsz. képviselők, míg Pázmányi segítségére Visontai és Polónyi jöttek. Ugyanezzel a vonnattal jött Sima a jelölje: dr. Molnár Jenő is.

A pályaudvaron óriási közönség várta Kossuth Ferenczét. Kivonult a Sima pártja is Molnár elé, Polónyiakat azonban senki sem várta. Általában a városban nem igen emlegetik Pázmányi jelöltséget, Kossuth elé Die-

nes Márton, valamint Hentaller Lajos és Pichler Győző képviselők vezették ki a híveket. Kossuth óriási lelkesedéssel fogadták, a ki azután négyes fogaton bevonult a városba s ott a szálloda erkélyéről beszédet intézett a néphez. A Sima pártja Molnárt elítelve a piacra vonult.

A küzdelem főképp Dienes és a Sima jelölje között folyik és előreláthatólag heves harcra van kilátás. Beszélük, hogy Pázmányi visszalep. Ez esetben Dienes győzelme föltétlenül bizonyos. Ellenkező esetben valószínűleg pótválasztásra kerül a sor, Dienes és Molnár között.

Szombaton délután Dienes a Szentesen lévő képviselők társaságában ellátogatott a gazdakörbe, a polgári körbe, a Kossuth körbe és a katolikus körbe, a hol érdeklődéssel hallgattak meg a Kossuth-párti szónokokat és megéljenztek Dienest.

Később Pázmányi járt be a körökbe és a katolikus körben hangsúlyozta a revisió eszméjét s kijelentette, hogy a katolicizmus hazánk egyedüli alapja. Mire aztán közbejött valaki:

— De hiszen az ur Kálomista!

Simaék nagyon el vannak keseredve Kossuth nagyszerű fogadtatása miatt és botrány rendezésére készülnek. Polónyi és Visontai egészen jellemtárgyaltak Simaékka. Visontai folytán Simával kocsizik. Szó van róla, hogy a Pázmányi-párt Simaékka egyesül s Polónyi maga kijelentette, hogy Kossuthék ellen szívesen áll Simaéhoz.

A választási küzdelem rendkívül fölzúgatta a kedélyeket. A Sima-párt vasárnap délelőtt megakadályozta a Pázmányi érdeklődés ideérkezett Ugron-párti képviselőket, hogy a választás ügyében szólhassanak. Pázmányi délelőtt 11 órakor vonultak a piacra, de miután Simaékka eddig nem sikerült egyezésre jutniok, a gyűlés nagy botrányval végződött.

benyomást tett a megjelenésére. Ez a hölgy észrevételül volt benn a teremben, kihagatta párbeszédünk egy részét s egész odaadással élvezte az enek nagyszerűségét; a köszönet nyilvánítás azon meglepő módja pedig azon hatalmas benyomásnak volt kifolyása, melyet a zongorázó művészi játéka és bü-bajo hangja reá varázsolt.

Gyula örült az oly regényes módon kapott köszönetnek s mondá: »Életemben ez az első köszönet asszonyi szájból, ez az elismerésnek első csókja emberi ajkáról; és hogy ez a köszönet elismerés oly spontán módon, egészen keresetlenül és reménytelenül épen asszonyi ajkáról jött, hogy általában az első szó, amelyet életemben önkényi intéz asszony hozzám, köszönet, elismerés volt: ezt kedves barátom a fehér asszony csókja művészsé avatott fel, s a világnak számolnia kell majd velem!«

Bár a fehér asszony hirtelen megjelenését és regényes viselkedését nem tartottam természetzerűnek, még sem akartam Gyula illúzióit szérbontani; tehát így feleltem neki: »Adja az Isten.«

Barátommal ezután a szállodánkba tértem, hogy nyugodtan hajthassuk irgalmatlanul megfájdult fejünk t.

Másnap az idegenekről vezetett listán konstataáltam, — hogy Bölskey hercegnő kiseretével két nap óta Koritniczán időzik.

Kora reggel ismét találkoztam Gyulával, ki még mindig azon beayomás alatt állott, melyet a fehér asszony varatlan megjelenése, csókja, hirtelen eltűnése reá gyakorolt. Közöltem vele, a mit a hercegnőről megtudtam; majd bucsút vettem barátomtól, hogy a Kárpátokba mélyebbre behatoljak. Azon igérettel vártam el tőle, hogy 6 héttel később ismét Koritniczán leszek, és vele szülőföldünkre, gyermekéveink színhelyére utazom. A megállapított 6 hét még véget sem ért, mi-

előnek Ugron Gabor akart a néphez s ólani, de Sima, a ki táborával közvetlenül a szószek előtt foglalt állást, nem engedte szóhoz jutni. Vagy egy félóraig állt a szószekben, többször fogott a beszédbe, de a tömeg mindannyiszor tulkiabálta. Végre ott hagyta a szószeket s utána Polónyi majd Visontai próbálták szerezését, de hasztalan. A nép nem engedte őket beszélni. Az ott időző képviselők rendkívül izgatottan tárgyaltak ezt a dolgot. Polónyi kijelentette, hogy ha Molnárt ilyen körülmények között beviszik a házba, onnan kiverik. Ugron Gabor és képviselőtársai az erőszak elől a szállodai lépcsőházba menektek és onnan beszéltek a néphez.

Dienes Márton délután 3 órakor nagyszámú választó közönség előtt tartotta meg programmbeszédét. Szónoklata, viágos fejtegetései nagy hatást gyakoroltak. Kossuth Ferencz, Komjáthy Béla, Hentaller Lajos, Pichler Győző beszédeit a közönség nagy lelkesedéssel fogadta. Mindenütt, a hol Dienes és a Kossuth párt képviselői megjelennek, lelkes éljenzéssel fogadják őket a nép.

Mit lehet ebből következtetéskeppen kivonni? Azt, hogy Sima végzetekig feszíti, hogy lejárt presztigét visszaállítsa és ezért botránycsinálástól sem tartózkodik vissza s épen az Ugronpárt jelöltje ellen is, akihez, állítólag — tartozott ő is.

A Kossuthpárt pedig oly többségben látszik lenni és oly választókból áll, hogy ez ellen még Sima is elnézőbben viselkedik s a Dienesért lelkesülés kifejezését nem gátolhatja.

Bizonyára azonban látva a Sima-Molnárpárt és Ugron-Pázmányi-párt egymásközt meghasonlásukat, melyben az összeegyezős vagy lebeleg, vagy ha megtörtennék furcsa színben tüntetné tel elvszilárdságukat s vagy egyik, vagy másik jelölt iránti hűségüket; ellenzélu

zeneművészetre, és osztottam azon balhiedelmében, hogy elérte ama lépcsőket, a melyek a művészi hírnév fenséges glóriájához vezetnek. Mindketten belemelegedtünk; Gyula a mesében a hallgatóságra; mindketten elfelejtetük, hogy az idő már előre haladt, hogy közel vagyunk éjfelhez, hogy már csak egyedül vagyunk a teremben; mindketten megfeledkeztünk a helyről, a hol vagyunk, és Gyula elragadtatásában hogy szabad folyást engedhet gondolatainak, a zongorabozó ült és elkezdte adni azon jelenetét, amelyben hőst, Kemény Simont operájának első felvonásában arra határozottatja, hogy Hunyadi János ruházatában megjelenik a csatateren, maga a halálnak szenteli, míg Hunyadi az életnek megmenti. A hazaszeretet küzd itt az atyának és férjnek szeretetével, végződik az első diadalával. És Gyula a szöveget oly meleg, oly bensős, a vége felé oly lelkes zenével ruházta fel, hogy a zene, szavak nélkül sem maradhatott hatás nélkül. De Gyula remek szöveget is alkotott, és egykori erőteljes »alt« hangja oly kedves tiszta tenorra alakult, emellett a hazaszeretet e felséges dalát a meggyőződés oly melegségével, a zeneköltő oly lelkesedésével énekelte, hogy nem csoda, miszerint mindez rám leirhatatlan hatást gyakorolt.

Az enek elmúlt és néhány accorddal beveződött a situatio a zongorán is; midőn előreláthatatlanul a terem távoli sötétjéből egy nyulánk, magas fehérruhás női alak felbukkant, Gyula felé tartott, öt szónéklül homlokon csókoltá, majd kellemesen csengő hangon mondá: »A Bölskey hercegnő asszony hódol a művészet apostolának, és teljes szívből köszönetet mond az átált gyönyörért!« Ekkor kiment a teremajtón, kísérve egy második éltesebb koru urnától, míg künn két egyenruhás szolga várt a hölgyekre és azután ezeket követve eltavoztak.

Az egész jelenet gyorsabban játszódott le, mint leírni lehet és midőn a csodálkozásunktól magunkhoz értünk, a fehér asszony már eltűnt, s e mind kettőnkremély

dőn Koritniczán termék; de Gyulát már ott nem találtam, a szállodában megúdtam, hogy Gyulát a Bölskey hercegnőnek e szélra jött fivére a fehér asszony mellé kiváló előnyös feltételekkel zongoratanárul szerződtette, hogy ők most Schveiczban utazgatnak, majd Olaszországban, a művészet hazájában fognak letelepedni, hogy Gyula ott anyagi gondoktól menten a művészetnek élhessen, hogy elérje a zenében a tökély legmagasabb fokát, hogy azután operáján is megtehesse az utolsó simításokat.

Két évvel később ismét a Kárpátokba utaztam, ismét Koritniczára értem: s ismét egy csendes, holdvilágos balzsam szerű fenyves levegőtől illatosított esten a fürdőhely társalgó termének erkélyén ülték, Gyulára és a fehér asszonyra gondolva — midőn gyakorolt biztos kezek ütöttek a zongorára, figyelni kezdettem s Kemény Simon hatalmas, hazaszeretettől aradó dalának bevezető részét hallottam; előérzetem sugallta, hogy egyedül Gyula zongorázhatik, s lesve vártam, hogy bele kezdjen az enekbe s tényleg nem is csalókoztam, rögtön hangjára ismertem. — Gyönyörűen, elragadóan énekelt, hangja erőben és teittségben gyarapodott; de úgy ünt fel mintha 2 évvel ezelőtől több bensőséggel és melegséggel, a lelkesedés és meggyőződés nagyobb bevevél énkelt volna.

És beleptem a zongora terembe; a félhomályban ott ült Gyula. Viszontlátásunknál megindítottabbat, melegebbet és bensőbbet el nem képzelhetni. Gyula magánkívül volt az örömtől s én az örömmel az izgalom ily ropant nagyfokával való párosulását, még soha sem láttam!

És Gyula elkezdett mesélni!

Elmondta mennyire semmisültek meg illúziói, mennyire mentek füstbe tervai. — »Gyógy-ir lettem!« folytató szomorun »Feladatot vállaltam, mely számomra nagyszerű anyagi hasznot biztosít, de melynek phisika

helyes irányzatukat meg máris kétségessé teszi; tiszteletreméltóbb volna; ha a Kossuthpárt jelöltjében nyugodnának meg s egyhangúvá tennék a választást.

KÜLFÖLD.

Oroszország Kelet-Ázsiába. Londonban a mi nap nagy nyugtalanságot keltett az a hír, hogy Oroszország egyre több csapatot küld Kelet-Ázsiába. Odesszából jött a hír, hogy a Jekaterinoszláv hajó körülbelül ezer katonával Kinába ment. Legközelebb utnak indu Kelet-Ázsiába mintegy 40 tisz, egy másik hajó hadiszert vizs, míg egy harmadik néhány nap múlva ismét csapatokat szállít a Csönües-tenger kínai partjára, Pétervárról kijelentik azonban, hogy nem készül semmiféle komplikáció, hanem Oroszország csak birtokait akarja meg erősíteni, azok a hata mak tehát, amelyek belegyeztek, hogy Oroszország elfoglalja Port-Arturt, nem nyugtalankodhatnak, ha Oroszország birtokait meg is akarja tartani. S éppen ez az utóbbi argumentáció alkalmas ad az orosz lapoknak arra, hogy Oroszország kínai politikáját megkritizálják. A *Novoje Wremja* azt mondja a többi közt, hogy hibázott Oroszország, mikor elfoglalván Port-Arturt, megengedte, hogy Németország birtokába vegye Kiao-Csaut, mert eltekintve attól, hogy Port-Artur óriás kiadásba kerül, Oroszország keze Kelet-Ázsiában meg van kötve s szabad cselekvése más földrészekben annyira meg van bénítva, hogy Németország kisázsiai invázióját nyugodtan folytathatja s ott elfoglalt állását egyre jobban konszolidálhatja. Arra figyelmeztet az említett orosz újság, hogy Oroszországot ugyanez az eset fenyegeti Perzsiában is, a hol napról-napra nő a német befolyás. Ezért inti az orosz kormányt, hogy vigyázzon Ázsia közelebbi részeire is, mert itt is igen fontos érdekek forognak szóban.

tekintetben emberi erővel meg felelni nem lehet! A fehér asszony kedély beteg volt, teljes apathiában szenvedett, gépiesen minden önálló szándék és akarat nélkül cselekedett. Ilyen állapotban került annak idején egy elme gyógyintezetbe, ilyen helyzetben bocátották onnét el, hogy szakadatlanul utazgassék, mert a folytonos hely változástól feigyőgyulást reményeltek. Ilyen helyzetben ült e helyen két év előtt, akkor midőn először énekeltem Kemény Simon dalát. Az ének felkelte eszméletét; hirtelen előtérbe lépett nála a zene iránti lelkesedés, és a fehér asszony rokonai kik ezt megtudták, engem szerződtettek melléje, hogy naponta 2-3 órát szenteljek neki, remélvén, hogy művészetemmel teljes feigyőgyulását eredményezem.

— De kedves barátom az ilyen feladat emberfeletti s én ennek eleget tenni nem tudok én itt elbukom. Maga a fehér asszony roppant finom ízlésű zenésznő, ki oly igényeket támaszt, amelyeknek ember eleget nem tehet.

Zeneérzéke csapás; csak akkor elégedett, ha a legjobb, legnehezebb zenedarabot mutatam be neki; ellenesétben azonban nem hogy vissza esnék régi komorságába, melanchóliájába hanem örültsége tombolássá fajul, ingerkedik, veszekszik, mindaddig, míg oly darabot nem tudok találni, amely ismét érdekli, lebilincseli, megszelídíti, nyugalomba hozza!!

Ez az életem 2 év óta, s gyakran magam is félek, hogy az örültségbe esem, a mai est 2 év óta az első, a melyet magamnak Kemény Simonnak szentelhetek, de már holnap szakítok ezen étellel, és te kedves barátom legy tanuja ezen szakításnak!

Mindezt Gyula gyakori megszakitásokkal adta elő s beszéde közben érezte éleének szenvedéseit; — és én megígértem, hogy elkísérem a nyaralóba, hogy ott a továbbiról határozassunk.

(Vége köv.)

A háború.

Lord Roberts főhadvezért e héten várják Fokvárosba azt hiszik, hogy Bullert a sértett önértet, megbántott büszkesége mégis tamadásra fogja ösztönözni. Az angolok eddig 35000 főnyi haderőt gyűjtöttek a Tugela folyó partjára, amelylyel szemben, bevehetetlennek látszó erős hadállásukban 20 ezer bur néz farkasszemet. Hogy Buller mire határozza el magát, nem tudjuk. Nem valószínű, hogy merész homoktamadást kockáztasson, minthogy esetleges vesztesége az egész háború sorsát eldöntené.

A deli harcztéren Fokgyarmat északi részén, ahol French tábornok parancsnokol, szintén rosszul allanak az angolok. Minden arra mutat, hogy a burok French viszávonuló útját már is elvagták s French eddigi győzelmei csak lépcső fokai annak a csapdának, melybe belecsáltak.

Methuen tábornok, aki a nyugati harcztéren parancsnokol, most minden áron Roberts lordhoz akar csatlakozni, a burokok természetesen legfőbb érdekük, hogy ezt meg-híusítsák és Methuennre másodsor is megsemmisítő csapást akarnak mérni.

Az ostromolt városok közül Ladysmith egyelőre nem gondol a kapitulációra, bár helyzete elég válságos. Kimberley a burok erődítéseinél és sánczainak 17 kilométer hosszú gyűrűje szorongatja, de nem igen boldogulnak vele. Mafeking azonban a vitéz Baden-Powel eszedes legutóbbi kudarcza óta menthetetlenül elveszett.

Anglia és Németország közt a feszültség a német birodalmi postagözös és más német kereskedelmi hajók lefoglalása miatt mindinkább kiélesedik. Az angol kormány eddigelé a német kormányt felszólamlására kielégítő választ nem adott. Anglia a keletafrikai forgalmat oly szigorú ellenőrzés alatt tartja, hogy az angol hatóságok által gyakorolt cenzura hozzájárulása nélkül egyetlen egy távirat sem továbbítható.

Most derül meg csak ki, hogy Bundesrath nevű németbirodalmi postahajót a népjog szerint portugál gyarmathoz tartozó zónán belül Német-Keletafrikának partján foglalták le. Ez a körülmény még inkább bonyolítja a dolgot. Portugália ez okból intezte az európai hatalmakhoz tiltakozó nyilatkozatát.

Buller tábornok jelenti a frerei táborból: E hó 6-án a következő táviratot kaptam White tábornoktól. A burok délután 3 óra 15 perckor ismételték a tamadást. Nagy szorultságban vagyok. Buller tábornok ehhez a következő jelentést fűzi: Ujabb értesüléseim nincsenek, de a táborban azt beszélék, hogy White este 5 órakor legvözte az ellenséget és 500 bur foglyul ejtett. Tegnep valamennyi nélkülözhető esapatomat kiküldtem, hogy Colensónal tüntető állást foglaljon.

A Herculog vörös-kereszt gőzös, a melyet az angolok elfogtak, 22 belgát és 17 németet szállított; köztük 5 orvost és 19 betegápolót. Belgium és Németország közös tiltakozó jegyzéket inteznek Londonba.

Londonból a lapok az jelentik Durbanból, hogy a burok késő este megtámadták Ladysmithet, de visszaverettek. 6-án reggel a burok ismét megkezdték a város ágyuzását.

A Daily Mail-nek azt jelentik, hogy Earl of Apa, Dufferin marquis a Ladysmith ellen intezett tamadásnál súlyosan megsebesült.

A lapok egy frerei táviratot is közölnek, a mely szerint a burok Ladysmith előtt olyan közel értek a védőcsapatokhoz, hogy a Gordon-highlanderek és a manchesteri-ezred szuronnyal verték őket vissza.

Egy pretóriai távirat azt jelenti, hogy Kuruman helyőrsége a burok ismételt heves ágyuzása után ujév napján meadta magát. A burok 120 embert, köztük 12 tiszte fogságba

ejtettek. Kuruman helyőrsége kizárólag fokföldi rendőrségből állott.

Egy e hó 4-iki colensoi távirat jelenti: Az angol hajóágyuk, a melyek tegnap hallgattak, ma reggel erős lövöldözést kezdtek és kényszerítették a burokat, hogy a sánczarkokban keressenek fedezetet. Tegnep nagy zivatar volt, a melytől a Tugela folyó erősen megáradt. Fort Williamben sok ladát találtak Leontford-tó tényekkel, a melyeket az angolok ott elástak, mikor az erődöt kiürítették.

Ujabb angol csapatküldések.

A Daily News értesülése szerint már befejezték az előkészületeket egy ujabb gyalogsági hadosztálynak Delafrikába való kiküldésére.

A felkelés terjed.

London, jan. 8.

A Fokföldről ideérkezett jelentések azt mutatják, hogy a nyugtalanság nőtton nő és az atrikanderek mind erő-ebbekoeek érzik magukat.

Állítólagos merénylet Roberts ellen.

Dunattárkastle két utasának Londonba érkezett levele szerint a hajón letaróztatták egy bur kémét. E hajón utazott ugyanis Lord Roberts Délafríkba. A bur kém meg akarta állítólag gyilkolni Lord Robertset, de ebben megakadályozta az az őrszem, a ki Roberts kabinja előtt állott. A kém letaróztatták, a kínél élesre töltött revolvert találtak. Apy látszik ez is gyártos hely a burok gyelazatára, mintha az a hely volna alkalmas az orgyilkosságra.

HIREK.

* **Rendkívüli tanácsülés.** Ma délelőtt tíz órakor Komlóssy Arthur főjegyző elnöklete alatt rendkívüli tanácsülés volt a városházán. A tanács ezuttal mind elintézte azokat az ügydarabokat, a melyek még a mult évről fennmaradtak.

* **A bűnügyi osztály új irnoka.** Végh Gyula a bűnügyi osztály vezetője a miot lapunkban már megirtuk feletterjesztést küldött a tanácshoz, melyben a bűnügyi osztálynál új irnoki állás rendszeresítését kérte. A tanács a kérelmet tárgyalás alá vette, s tekintettel a bűnügyi osztály munkahalmazára a közigaztási irodából egy irnokot rendelt ki a bűnügyi osztályhoz.

* **Egy derék matróna halála.** A debreczeni tarsadalom egy közbecsülésben és szeretetben állott nő-alakja hunyta örök álomra szemét tegnap este: özv. Stahledén szül. Szilágyi Erzsébet urnő, Aczél Géza városi főmérnök édes anyja meghalt 61 éves korában. Az elhunyt matróna fiatal éveiben egyike volt Debreczen virágszálnak, kinek bájos megjelenése s művészetel és magyar tüzzel lejtett tancza még ma is énk emlékezetében él a 60 as évek ifjúságából megmaradottaknak mint Stahledé kisdedov-igazgató neje nemes munkát teljesített későbbi évtizedeken keresztül a nevelés-ügy szolgálatában; bus özvegyiségének csöndes napjait pedig családjának a Tóczos kerti kis tuscálanum gondozásának szentelte, melynek gyönyörű fényes páratlanok Debreczenben. Már régóta hordta magában a betegség csiráját, mely most nagy hirtelenséggel vetett áldott. munkás életének. A legmélyebb részvétél járulun mi is a mélyen lesújtott család gyászához.

* **A rendőrség új beosztása.** Noha egy alkalommal már közöltük polgartársaink figyelemzetéseül a rendőrség új beosztását és elhelyezését, a főkapitány felkérése folytán közléteszzük azt még egyszer. Felhívjuk erre olvasóink figyelmét azzal a kérelemmel, hogy ezután az új rendet tartsák szem előtt.

Szent-Anna utca 12 szám alatt van a bűnügyi osztály Végh Gyula tb. rendőrfőkapitány vezetése alatt. E hivatalhoz taróznak

ujvejtől az egész város területén történt bűntendő cselekmények nyom zása vizsgálata és a rendőri kihágási ügyek elintézése tehát a cseledek megbüntetése is.

A város a Nagyerdőtől kezdve a helyi vasut sinpárja által az »Európa« s attól kezdve a Drák Ferenc-utcának baloldala tartozik a Csapó-utca 16. sz. a. levő 1-ső ker. kapitánysághoz. Ide van csatolva a Mór-cz-telep Pataj-féle föld, gépjávió, dohány beváltási hivatal, a dohánygyár és a Pavillon laktanya. Ezen kerületnél — melynek kapitánya dr. K. Tóth Mihály tb. tanácsnok és fogalmazó J. J. J. Mikó — a községi ügyek tárgyalása hétfő és csütörtök napokon eszközölteik, d. e. 8—10 óráig. A községi panaszok pedig hétfő és csütörtökön délután 2—6 óráig vétetnek fel.

A város nyugati része, melyhez a Margit-fürdő, gőzmozgóm, az ev. ref. ispotály és a vasuti állomások tartoznak, a II. ker. kapitányságot képezi melyet dr. Boldizsár Kalmán rendőrkapitány vezet s fogalmazó Szombathy János. Hivatalos helyisége József kir. herczeg-utca 4. sz. alatt van. Ezen kapitányság községi ügyeket tárgyal kedd és péntek napokon d. e. 8—10 óráig. A panaszokat pedig felvesszi naponként a hivatalos órák alatt.

A kerületi kapitányságok tehát bűnügyekkel és kihágási bíráskodással nem foglalkoznak s csak a községi és bírósági és a közigazgatási ügyeket intézik valamint a cselédbérlőkötvetelési ügyekben bíráskodnak, az iskolamulasztási ügyekben bírságot szabnak ki s a kerületek köztisztaságára, közbiztonságára ügyelnek fel a büntetendő cselekmények bejelentésének kötelezettsége mellett.

*** Gyermekszerelem.** Egyik közismertletben álló és általánosan ismert színészünk kis fia, a ki még az elemi iskola padjait farragja, beleszeretett egyik kardaloslónk kis leányába. Naiv gyermekszerelem, de érdekes és regényes.

A fiu boldog volt, ha a kis lánnyal találkozott. Érett komoly lovaghoz illő állűrökkel beszélgetett a lánnyal, a ki azonban a vonzódást se hogy sem akarta megérteni. Hiába halmozta el cukorral és más édességgel a fiu a kis ideált, az hajthatlan maradt. Bántotta ez szörnyen a kis gentlemant, de nem tudott segíteni a dolgon. Sokszor kiáltott fel kétségbeesetten:

— Miért nem vagyok én husz éves, hogy ő szeressen??

Hiába, nem segített semmi.

A fiu fejében tegnap sötét terv fogamzott meg. Elment a kis leány mamájának Kossuth utcai lakása elé. Megzörgette az ablakot. Az ideál kinézett, s mikor meglátta a fiut, haragosan kérdezte:

— Nos mi kell?

A fiu sirva szavalt az ablak alatt.

— Ha nem szeret, megölöm magam!

A kis leány azonban nem jött ki a sodrából.

Odavágott a fiunak keményen:

— Hiszen maga gyerek. Magának zsebkendő való!

Ez volt a leghatalmasabb döfés, a mit csak kaphatott a deli lovag. Sirva futott el az ablak alól haza. Otthon bucsu levelet irt s azzal az elhatározással ment el a nagyerdő felé, hogy megöli magát. Szerencsére a papa jókor érkezett haza. Elolvasta a bucsu iratot, s szaladt a fia után. A Peterfia végén elcsipte. Valjuk meg az igazat, noha ez regény hősré diszkvalifikáló, nagyon megverte. Ezzel azután befejeződött az a kis regény, a melynek neve gyermekszerelem.

*** Karácsony a gör. kath. katolikusoknál.** F. hó 5-én tartották meg a karácsonni éjféli szertartásokat a gör. kath. templomban a

gör. kath. kitv. A szertartás az ujjonnan ki-nevezett lelkész Papp János végezte, melynek buzgóságát nagyban emelte a „Munkás Dalgylet” közreműködése. A templom zsúfolásig megtelt ájtatos hívőkkel.

*** A meglakolt Don Juan.** Nagy Károly csavargó, mellékfoglalkozására nézve földöz csizmadia a város végén levő Katafalván szerelmi viszonyt szőtt Kozma Józsefné cselédjével. Már két ízben verte fel zajos látogatásával a tanya lakóit. Természetes, hogy a megháborított lakók nem nagy rokonszenvvel fogadták Nagy Károlyturbékolását. Csakalkalomra vártak, hogy ezt neki kifejezzék. Tegnap d. u. holt részegen ismét beállított a Kozmáé tanyájára. A lakók azonban észrevették s a szomszédokat felbőszítve úgy amerikaián megakarták linchelni a nagy Don Juant. Nagy Károly már már a végveszedelemben forgott, a nyugalomukban megháborított tanyaiak keze között, a mikor a vágóhídi rendőr gyors lépésben sietett a rögtön itélő nép közé s Nagy Károlyt kimentette. Azt azonban mégsem kerülte el a Don Juan ur, hogy a bűnügyi osztály börtönébe ne zárják. Most ül és elmélkedik a világ mulandóságáról s a szerelem káros következményeiről.

*** Vesztségben hatt meg.** Lapunk tegnapi számában megirtuk, hogy Pálfi Eszter cselédleány tegnap a közkórházban meghalt. A boncolás megállapította, hogy a halalt vesztség idézte elő. A szerencsétlen leányt ma temetik el. Hozzá tartozói ellen pedig vizsgálatot indítanak, mert ha a leányt idejekorán a Pasteur intézetbe szállították volna, a kinos halál nem ölte volna meg.

*** A debreczeni dalgylet t. működő tagjait értesítjük,** hogy a dalgör hoinap d. e. 1) órakor, temetési funkcióra van felkérve.

Szükskedjenek a ma esteli gyakorlati órára teljes számban megjelenni. Debreczen 1900 január 9. Az elnökség.

*** A nép szava Tetétlenről.** Hogy lehet egy ember sokáig bíró a községben? A következőképhallottuk boldogult apáinktól, hogy 1848 előtt az lehetett urberes községben a bíró, aki az uradalom tisztjének feltétlenül engedelmesskedett, vagy nem gondolt saját falubeli társával s annak sorsával. E kárhözatos rendszert eltemette az 1848-iki szabadság. Jött később utánna a nagy garral hirdetett 1872-iki szabad választás, amire azt mondhatjuk, hogy csak ott vagyunk, ahol boldogult apáink 1848 előtt voltak mert nálunk az uradalomnak van két tisztje Lójka Károly és Sipos Zsigmond. Ezen tiszt urak nem állottak felfogadott cselédjeiket a községbe küldeni, a kiknek földjük van felesbe vetve, ezekkel úgy kötötték szerződést az évi takarásra, hogy fel-sek vetéseikre tengeri földre számot ne tartanak ha Egri Dániel bíróra nem szavaznak, szóval elcsapjak, ha meggyőződése szerint szavaz. A basaskodó Egri bíró szövetkezik az uradalom tisztjével és így nyomást gyakorol. Nem csuda, ha Egri Dániel 23 évet töltött a bírói széken Tetétlenen s csuda-e, ha jelöltünk Teleki Sándor a községnek derek polgára csaknem teljes győzelmét két-bárom szavazat teté tönkre, melyet az illető polgárok ijedtükben adtak Egrire. Így történhetett meg, hogy a derek jelölt a baba bíróval szemben megbukott.

Ez történt legközelebb Tetétlenen. (Beküldetett több polgár által.)

*** Czetz tábornok ellátása.** Említettük, hogy Czetz János 1848—49 es honv. tábornok Szell Kálmán miniszterelnöktől évi ellátást nyert a múlt év augusztus havától kezdve. A tábornokot a m. é. 6-zen tudó és melharvagyaladás, azután szeméit szürke hályog lepte meg, melyet operálni kellett. E bajok miatt most küldte el az erekye muzeumhoz a min. elnökhöz írtett köszönő iratát, amelyen a kolozsvári adóhivatalt jelöli meg, mint járandósága kifizető hivatalát. Érdekes, hogy a consulátus az életben lételt igazoló zaradékat az erekye muzeum óhajására magyarul ve-

zette rá a buenos-airesi főkonzul, csak a pecsét melyen a két fejű sas díszelleg, magyar czimer nélkül, idegen köriratu. A körirat szövege ez: Consul-General I. cs. R. B. Autriche—Hongrie *Buenos Aires* Az erekye muzeum Czetz tábornok okmányait még a mai nap átküldötte Bély Akos gr. Kolozsvármegye főispánjához felterjesztés végett.

*** Nagyt hallás.** Egy gazdag hölgy, a ki a nagyt hallás és fülzugástól O. Nicholson művészi füllobja által meggyógyult, annak — illetve intézetének — 20.000 márkát ajándékozott, hogy ezen pénzből olyan süketek és nagyt hallók, a kiknek nem engedik anyagi viszonyaik, hogy a füllobot beszerezhessék, ingyen láttassanak el. Levelek czimzendők: Institut E. W. Nicholson «Longcatt» Gunnersburg, London, W. England.

Előfizetési felhívás.

Az új év alkalmából felhívjuk olvasóinkat, pártunk tagjait, hogy lapunkat támogatni meg ne szünjenek. Egyetlen lap ez Debreczenben, amely bárki-nek megmondja az igazságot s a közügyek felett szigorú, de igazságos kritikát gyakorol. A ki csak egy kevéssé foglalkozik a közügyekkel, az be fogja látni, hogy egy független, szókimondó lap Debreczenben nélkülözhetlen. — Ép azért kérjük a közönség támogatását, a melyet harmincz év óta egész teljességében kiérdemeltünk. — Lapunk előfizetési ára a régi.

Mulatságok.

Vereskereszt egylet bálja. A vereskereszt egylet debreczeni válsztmanya tegnap délután népes ülést tartott a városháza nagy tanácstermében, amelyen elhatározta, hogy február 9-en fényes bált rendez a Bika szálloda dísztermében. A meghívókat már a napokban bocstják ki s a rendező bizottság erőreményt fűz hozzá, hogy ez a mulatság egyike lesz a farsang legfényesebb báljainak.

Jogász bál. A január 17-iki jogász bálra nagyban folynak az előkészületek. Az előjelekből ítélve a jogász bál felül mulja a szezon összes mulatságait.

A polgári kör bálja. A polgári kör 1900. évi január 27-én táncmulatságot rendez a Bika dísztermében, melyre a következő meghívót bocsátotta ki. Meghívó. A debreczeni Polgári Kör saját könyvtára javára 1900. évi január hó 27-én (Szombaton) az »Arany Bika« szálloda dísztermében Rácz Károly zenekara közreműködésével zártkörű bált rendez, melyre czimzettet és családját tisztelettel meghívja a rendezőség. Kezdeté 8 órakor, Belépti díj személyenként 2 korona: családjegy 6 korona; páholy jegy 6 korona. Páholyba lépőknek nem kell személyjegyet váltaniok. Felüfizetések a jötekonyczel érdekében közönnettél fogadtatnak s hirlapilag nyugtaztatnak. Jegyek előre váltathatók a kör helyiségében (piacz, Tisza-ház), Szent-Királyi Tivadar üzletében, továbbá este a pénztárnál. Ezen meghívó kívánatra e ömütatandó. A rendező bizottság: Roncsik Lajos, a kör elnöke, Nagy Balint, r. b. alelnök. Kéky Sándor, r. b. enök. David Mihály, r. b. pénztárnok, Papp József, r. b. jegyző. B. Balogh István, r. b. ellenőr.

*** Iparosok mulatsága.** A debreczeni iparos ifjuság önképző egyletének 100-as nagy vigalmi bizottsága vasárnap tartott ülésén egy nagyszabású bál tartását határozta el, mely a Bika szálloda dísztermében február hó 18-án vasárnap fog megtartatni. A megjelenő hölgyeket az ifjuság kellemes meglepetésben szándékozik részesíteni. Ezen bálnak a farsangon nagy sikert jósolnak, melyről az életre való 100-as vigalmi bizottság már előre is kezdekedik.

*** Az önkéntes tűzoltók bálja.** A debreczeni önkéntes Tűzoltó Egylet f. hó 7-én vasárnap délután Publig Ernő h. főparancsnok elnöklété alatt — megtartott ülésen

egyhangulag elhatározta, hogy folyó hó 27-én a Margit-fürdő nagytermében műkedvelő előadással egybekötött bál-t rendez. — A parancsnokság nevében, elnöklő Publíg Ernő h. főparancsnok Nagy Lajos önk. tűzoltó őrparancsnokot és ifjú Sallay Mihály városi írnok önk. főszóltó mázós jelöltet bizta meg az előadandó szindarab megválasztásával és a szerep osztással. A szindarabot a szünet alatt adják elő, a szereplők a testület kebelében működő önkéntes tűzoltók, és pedig fiatal hivatalnokok és gazdászok lesznek, tehát a tűzoltó testület bálja, erkölcsileg is eléggé biztosítja a sikert és azt hisszük, hogy Debreczen város közönsége nagy számmal fog megjelenni derék Tűzoltók táncmulatságán annál is inkább, mert a tiszta jövedelem a Debreczenben felállítandó »Mentő Egyesület« javára fog fordíthatni, aminek hiányát már városunkban régen érezzük. A belépti díj 60 kr. A rendezőség következőleg alakult meg: Bálutya és főrendező: Berkó János segédírnok. Penztárnok: Nagy József, ellenőr: Balint Imre szakaszparancsnok. Táncrendező: Molnár József mászó. Vőfélyek: Szabó Ferencz és Palóczi Sándor. Bevezető: Hamzsi Lajos, Jegyzető: Sternberg Gyula. Rendezők: Darvas Béla, Nagy Lajos, Horváth József, Lenart István, Cseh Ferencz, Arany Pal, Szikszay Aladár. Bazzek Lajos, ifj. Sallay Mihály, Duli József, Iklódi János. Hamzely Lajos, Nagy Dezső, Szekeres György, Harth Alfred, Sebestyén József.

Színház.

Sulamith tegnap este került tízedszer színi, s mivel még mindig zsufolásig telt ház nézte végig, úgy hogy a földszinten egy hely nem maradt üresen, alighanem megér még e szezonban is előadást, s ezzel a »Gésák« rekordját is túlhaladja.

Különb ez a kitűnő előadásnak is köszönhető, Bódi Ella Sulamithja, Kornyei Absolonja, F. Kállay Lujza Abigailja énekművészet és játék dolgában is művészi értékűek, s a többi szereplők, a karok, a zenekar, egész tudásukkal csatlakoznak hozzájuk.

Csak B a y t kell arra teljes jóakarattal figyelmeztetnünk, hogy szép hangja kedvéért tanuljon meg játszani is, — megérdemli azt az áldozatot az az Isten-adta kincs. A sok érdemesült epizód-szereplő közül méltan emeljük ki Rubost, aki Akimadab szerepében e színpadi tökéletesség magas fokára emelkedett.

A harmadik kép most is megrázó tragédiai hatással volt a közönségre. Az első kép kutyajelnetében az a gondatlanság, hogy a kötelet tulerős keresztifára kötötték, mely kelet pillanatban nem tört ketté, s emiatt a közel folytoros sikertelen rángatása majdnem elrontotta a jelenet hatását. Bódi Ella találékony-sága megmentette, a mi menthető volt. Csekély-ségnek látszik, de kar, hogy a vadmacska szeméi nem gyűltek ki: a misztikus hatást ez nagyban emelte volna már pedig a »Sulamith« hangulat darab.

— a — a.

Színházi műsor.

Kedden »C« bérletben A cornevillei harangok.

Szerdán »A« bérletben Lili.

Csütörtökön. »B« bérletben dr. Szeleburdi.

Pénteken »C« bérletben A becsület.

Szombaton »A« bérletben A menyem.

Vasárnap delután A baba. Este A püskösi királynő.

Híres tölgyfák.

— Érdekes remiszeczenziák. —

A görgény-régeni-ut mentén hatalmas tölgyfák láthatók, melyeket a nép Rákóczi fának nevez. Sok rege él ezekről a nép ajkán. A székelyek szerint e tölgyek makkjával lövöl-

dözle Balthory a németet a görgényi várból, a mikor elfogyott az ólomgolyója. Görgény-Szent-Imre mellett a Mocsár nevű tölgyerdőben még azok a tölgyek vetnek árnyékot lombjaikkal az aszu fűre, a melyeknek again Rákóczi fejedelem madarászó solyma pibent.

A csukárdi völgy tölgyeit gróf Pálffy birtokain Bazin mellett az teszi történetileg nevezetessé, hogy II. Rákóczi Ferencz főkelő serege azok alatt táborozott. Körübelül 280—300 évesek s törzsük mellmagasságban 1—4 méter átmérőjű.

Rákóczi tölgyfáinak nevezik a nagy idők e taunit; az elesett vitézek is ott nyugosznak közelükben a régi czaljai tölgyes sírkertben. Nevezetes tölgyfa a diósjenői is, melynek törzse alul tizenkét méter széles, magassága pedig 42 méter. Lombja negyvennyolcz méternyi távolságra vet árnyékot.

A híres tölgyfa ma báró Piret tulajdona, a nép Árpád-korabelinek tartja. Árpád házi királyaink idejéből maradt oklevelekben gyaporta olvasni, hogy nagy tölgyfa alatt üve rendel a király... Baranyamegyében az egykori Maza határa, melyet II. Endre királyunk Bertalan pécsi püspöknek adományozott, keletről défelé haladva a nagy tölgyfáig terjedt, a hol földhánnyal körülvevett tölgyfakerezzel jelöli a határvonalat.

A rege szerint a holló a legvénebb tölgy legmagasabb ágára ragadta föl a gyermek Hunyadi János egyetlen vagyonát, az arany gyűrűt, mely megnyitja a király emlékező szívet; de a gyermek nagybátyjának biztos nyila elérte s a tolvaj madár piros véreben hevert a tölgy alatt.

Ez lehet egyik oka annak, hogy Mátyás király arczképe körül tölgylevélkoszorút látnunk.

A magyar király egyenruháján a tölgylevelek hegyükkel lefelé allanak. Ugocea vármegye czimere is tölgylombot visel. Híresek a Pils-Marót határában levő tölgyfák is, melyeket a nép Dobozi-fáknak n vez.

A hagyomány szerint ugyanis ezek alatt roskadt össze Dobozi Mihály lova, midőn az üldöző törökök már-már zsákmányul ejtették hitvesét, a kit azután szíven szurt, hogy megmentse a török rabságtól.

Az a vén tölgyfa pedig, mely a rovnyei kis templomot egészen betakarja, Lorántfi Zsuzsannáról susog.

A kulcs.

— Saját tudósítónktól —

Debreczen, 1900, január 9.

Kis jelentőségű, de mégis érdekes ügy foglalkoztatta mostanában a rendőrséget. Egy állami hivatalnok jelen ést tett a mult hétfőn a főkapitányságon, hogy lakásában betörők jartak és elloptak kétszáz forint értékű holmit.

A vizsgálat megindult s legelőször is megállapították, hogy a lakás ajtaját nem törtek fel, sem alkulcsal nem nyitották ki. Hogy jutott be tehát a betörő? Csakis a valódi kulcsal nyithatta ki az ajtót. A hivatalnoknál volt az egyik kulcs, a másik pedig a cselédánynál.

Maga-magat senki sem lopja meg, tehát bűnös csakis a szolgáló lehetett. A rendőr ségre kísérték a lányt s kihallgatták.

— Adja elő a kulcsot, szölt hozzá a rendőrtiszt.

— Nincs nálam.

— Akkor maga a tolvaj.

— Esküszöm, ártatlan vagyok.

Olyan erősen bizonyítottatta ártatlanságát, hogy vegre is hinn kellett benne. De hát akkor ki a tolvaj?

— Megálljunk csak, lányom, menjünk sorra. Elvesztette a kulcsot?

— Nem. Odaadtam valakinek.

— Ahá! Kinek?

— Vasárnap éjszaka az akácfa-utczában szoktam mulatni. Egy katoná volt az udvarlóm. A kulcsot a kezemben tartottam, mert tetszik tudni, nincs zseb a szoknyámon. A katonám é-zrevette, hogy mennyire kellemet-

len nekem, hogy a kulcsot tartanom kell; azt mondta, majd ő elteszi s visszaadja, ha ékiser háza.

— Hát nem adta vissza?

— Mindjárt oda érek. Nagyon féltékeny természetű s igen megharagudott ram, a mikor egy másik katonával is elmentem tan-csolni. Egyszerűen faképnél hagyott s elment. En nekem csak hazamenet jutott eszembe a kulcs s nem is tudtam bemenni, a míg gazdám meg nem jött a feleségével a bálból.

A rendőri és a katonai hatóság kikutatta a katonát, a kit persze rögtön bebörtönöztek, bár erősen hangoztatta, hogy ártatlan. A kulcsot megtalálják ünnepi waffenrokjában, a mit az eset óta föl sem vett. A hatóságok igazán zavarba kerültek, a miből egy ügyes detektiv rántotta ki őket. Ő nem a cselédleány kulcsa nyomán indult, hanem a hivatalnokén. Kiderítette, hogy a bál ruhatarba skasztott téli kabátból egy ruhatári kis-gitő, a ki már többször volt büntetve, klopota a kulcsot, aztán elkövette a betörést, megint visszacsempesztte a kabátba. A betörőt már az ügyészségre kísérték.

KOSMIN

száj- és fogvíz.

Aki egyszer használja, mindenkorra ennél marad! Aki a KOSMINT még nem használta, tegyen egy próbát, mert föltétlenül legjobb száznak és fog-nak egyaránt.

Egy palack, mely sokáig eltart, 1 frt, kapható a gyógyszer-tárakban, jobb drogua- és illatszer-üzletekben. — Vezérképviseléség: E. Skriwan, Bécs, IX., Mülnergasse, 3.

Nagybani raktár Budapest, Török Józsefnél.

CSARNOK.

Szerelem a jég közt.

Irtá: Oszipav A. A.

Orosz eredetiből fordította: Ambrozovics Dezső. Folytatás.

Foma kaján mosolylyal hallgatta Cylma horkolását.

Az a vagy, hogy minél előbb hozzárohango, annyira erőt vett rajta, hogy hirtelen felkénykült. Negy órakás zugott a nyakába s a te t melegétől megolvadva pergett végig a hátán. Ujra ledőlt a földre, de izgatott fantaziája egyik bűvös képet a másik után varázsolta eléje. Az álom elkerülte a szemét: a s él pedig csak zugott tovább a pusztaszigeten, hol neki vadulva, hól kissé alábbhagyva.

Minha csak a ré-zvét érzésétől elfogultan siratta volna ezt az erőszakkal elszakított darab anyaföldet s érthe ően dudoló ny-lvén a szárazföldről hozott híreket mesélt neki. Csakhogy ezek a hírek... egyik szom-csruh volt a másiknál, s a miat hallgatta az ember... szeretett volna könyekre fakadni ebben az örökös, ebben a kerlelhetetlen ködben...

III.

Egyedül maradvá, Usztinya sokáig állott a ház küszöbén s hallgatta a folyton távolodó szának ehaló csikorgása. Soha még nem dobogott a szíve olyan nevesen, mint ma. Hogy miért, arról nem tudott magának számot adni, de Foma gondteljes és komoly arczá tisztán és élesen belerajzolódott a lelkébe. Csöndesen bement a házba, jól betété maga után az ajtót, s közelhúzódva a kőmenchéhez, lefeküdt.

Egymásután jutottak eszébe az embe- rekkal zsufolt nagy városokról szóló mesék és sehogyan sem tudta elképzelni az olyan

házaikat, a melyben az emberek egymás fölött laknak. Azok a gazdag és drága ruhák, a melyekről Foma beszélt, egy tükör fölött, mint a szent képeken a csillogó egyházi öltözetek. Az ellentétéről átcsöktek a gondolatai arra, a ki megismertette őt ezzel a titokzatos világgal s elkezdte összehasonlítani Fomát az urával.

Cylma sötétnek és komornak tűnt fölötté, míg amax vidám és folyton mosolyog s vele olyan nagyon gyorsan telik el az idő. Teljesen érthetőnek találta, hogy a vadászok elutaztakkor Fomától és nem az urától esett szóhoz megvárni. Oh, milyen jó volna, ha ő beszégetné s kedve-kednének neki! Vele töltené az időt, s semmit se tartva, őh milyen boldog-ág is lenne az!

A pattogó tűznél mellette, ezekkel a gondolatokkal szunyadt el Usztinya s ajkait a mosoly csak még szebbé tette. Egyszerre egy tetszett neki, mintha valaki erős és elszánt kezzel kopogtatott volna az ajtón. Hirtelen felugrott és hallgatózni kezdett. Kiderült, hogy a szél dörömbölt, mely fájdalmasan súvít a kéményben és rázza a fatálat. Odakünn nyilván rettenetes idő volt.

— Mit csinál most Foma — gondolta magában, s még közelebb húzódva a tűzhöz, lassan elaludt.

Sokáig aludt kopogásra ébredt fel. Mikor az ajtót kinyitotta, Cylma állt előtte, teljesen megébredve.

— És Foma? — kérdezte gyorsan.

— Jön ő is! — felelte amax hidegvérrel vállat vonva, s havas csizmáit lerázta a tűz mellett.

Valami úgy husta-vonta Usztinyát, hogy kimenjen és megnéze kedvesét, a ki alkalmasint a szának körül foglalatoskodott. Cylma leguggolt a keménye mellé, s az arcza elégedett és szólásra kifejezést öltött.

— Adj enni! — felelt amax s kiszökött az ajtón.

Az első pillanatban semmit sem látott a szobában, mert a szemei homályosok voltak az éjszaka sötétségében. Végül megpillantotta Fomát, a ki nagy ügyvel-bajjal kaposolta "ki ez össze-visszabomlott szíjait. Elgővén foglaltva, nem vette észre az asszonyt s egész teste megrezgett, mikor a kezét a vállára tette; mikor megismerte, elnevette magát s önelégülten nézett rá.

— Jól szolgált a szerencse? — kérdezte az asszony.

— De még mennyire, két medvét hoztunk.

Usztinya helyeslőleg bólintott.

De ez az átkosított szivar kifárasztott! — folytatta, de valami hullámozó remegés járta át a testét, a térdei elgyöngültek és megcsuklottak. Foma egészen mást akart mondani, de a nyelv akaratlanul is így szólt:

— Az uradat majd szét tépte egy medve!

— Bánom is én suttogta alig halkan.

Alighogy Foma ezt a pár szót megszéjtette, átölelte Usztinyát s a keblére ölelte őt. Ő is átkarolta zuzmra békeesét és megállt. Hogy meddig maradtak volna úgy hűvön, egymás karjaiban, ki tudná azt megmondani! De csikorgott az ajtó.

Foma elugrott Usztinyától, majd csak hamar meggyógyult; alkalmasint csak a szél volt, mert mikor a szobába léptek, Cylma még mindig ott kuporgott a tűz mellett s összehuzott szemekkel nézett maga elé.

— Nos? — szólt meg, még se fordulva.

— Mi az? — kérdezte az asszony.

— Adj enni! — ismételte Cylma, rácsodálva Fomára, majd újra behamult a lámba.

Folyt. köv.

Nyilt-tér.

Hangok a közönség köréből.

Köszönőirat Amerikából.

(Kredetből magyarra fordítva.)

Tek. Wilhelm Ferencs gyógyszerész urnak

Neunkirchen, Alsó-Ausztria.

New-York 18/V. 98.

Jó Uram!

1895. november 12-én oly fokú rheumatizmust kaptam, hogy kénytelen voltam ágyba fektünni. Nyolc hónapig fektüdtem egy helyben a nélkül, hogy megmozdulhattam volna. Testsúlyom 170 lbs-ról 13 lbs-re ment vissza, jelül ama borzasztó fájdalomnak, melyeken évente átmentem. Kipróbáltam mindenféle gyógymódot, a mit valaki csak valaha használt s melyet az orvosok kitaláltak, egészen a villamos török fürdőig, de azért annyira nem érzem magam jobban, hogy legutolsó kezelő orvosom nem akart tőlem díjazást elfogadni, miután nem tudott rajtam cseppet sem segíteni. — Idők multával találkoztam egy barátommal, ki figyelemmel engem a WILHELM-féle csusz és köszvényellenes vértisztító theájára, mint a mi csodálatos szer a rheuma ellen. En elmondtam neki, hogy mennyi mindent megpróbáltam már s kevésbé bírom ezen theában is. Ugy tetszik, hogy a sors keze működött abban, hogy én önnel iradjak s hogy érzem, hogy van még ami engem meggyógyít. Meggyőződtem, hogy a mentő szer létezik. Nem tudom szavakban kifejezni ama rettenetes kínokat, a melyeket a legutolsó 3 évben átéltem. De most ez nem háborgat többé engem s ezen pillanatban úgy érzem magam, mint a ki újszületett s nem tudok a világnak nagyobb kincsét a WILHELM-féle csusz és köszvényellenes vértisztító theánál. Kérem önt uram, legyen szives Wilhelm-féle csusz s köszvényellenes theából nekem 12 csomagot küldeni. Önnel a legjobb egészséget s hosszú életet kívánva vagyok őszinte tisztelője Gordon M. János 179. orchard st. New-York Egyesült-Államok. — Kapható minden gyógyszer-tárban. — Főraktár: MIHALOVITS I. 2727. sz. Debreczenben.

Hölgyek figyelmébe!

ELSŐ DEBRECZENI

PLISSÉ és GOUVERIROZÓ INTÉZET

RÓZSA LAJOS

DEBRECZEN, Kistemplom-bazár.

Elvállal báli ruhákra való kelmék, selymek, fodrok, kostümök, secessió ruhák fodrozását minden divatnak megfelelő redőkben.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

Csak akkor valódi,
ha a háromszögű palack
az itt levő szalaggal (vör-
sös és fekete nyomás sárga
papíron) van elzárva.

Eddig felülmulhatatlan!

Maager Vilmos-féle

valódi, tisztított

májolaj

törvényileg védett csomagolásban

**MAAGER VILMOSTÓL
BÉCSBEN.**

Az első orvosi tekintélyek által megvizsgáltot és könnyű emészthetőségénél fogva gyermekeknek is különösen ajánlatik és rendeltek mindama eseteknél, melyeknél az orvos az az egész testi szervezet, különösen mell és tüdő erősítését, a test súlyának gyarapodását, a nedvek javítását, valamint általában a vér tisztítását el akarja érni. — Egy üveg ára 1 forint és kapható a gyári raktárban Bécsben, III/3. ker., Heumarkt 3., valamint az osztr. magy. monarchia legjobb gyógyszerárában. DEBRECZENBEN: Toth Béla, Mihalovits István, dr. Róthschnek V. Emil gyógyszerészek, Rickl József Zelmós, Csanak József fűszerkereskedő uraknál.

Főraktár és főelárusítás az osztrák-magyar monarchia részére:

Maager Vilmos Bécs,
III/3., Heumarkt 3.

== Utánzások törvényileg üldözöttek. ==

Leszállított árak!

Leltározás alkalmából december
11-től kezdve

Női ruhaszöveteket,

mosó velezeket,

Atlas-Satin és batistokat,

Szöngyegeket, függöngöket

tetemesen leszállított áron árusítunk el.

7 mtr	Loden szövet	1 frt 19 kr.
7 "	Divat szövet	1 " 90 "
7 "	sima divat szövet	2 " 20 "
5 "	120 c/m. Divat szövet	2 " 50 "
5 "	120 " női ruhaszövet	3 " "
5 "	120 " " " "	3 " 50 "

a j á n d é k u l

legjobban ajánlatók.

SZABÓ LAJOS FIAI

Debreczen, Rózsater.

Csak Urak

kapnak: 2 Collectiot 120 darab felette érdekes pillanat felvétel és egy szenzációs újszerű collectiot tengerentúli különlegességekről 16 színezett képet tartalmazólag, névjegy nagyságban. Ezen 3 collectio a pénz előleges beküldése mellett 1 frtba kerül (lehet levélbélyegeken). Utánvétel 30 krral több. Küldés bérmentesen és titoktartás mellett: **Kann J. Wien, II., Jägerstrasse 26.**

A Mester-utca folytatását képező uton a Hatvan-utcai kert mögött és Köntös-kert előtt elterülő 16 hold beltelek 310—315 □ öles avagy ennél nagyobb parcellákban házhelyeknek □ ölenként 2 frt — 1 frt 50 kr., illetőleg 1 frtjával igen előnyös fizetési feltételek mellett eladó.

Értekezhetni Dr. Sz. Nagy Kálmán tulajdonossal (Hatvan-utca 15.) vagy Szilágyi Imre megbízott ügyvéddel (Csapó-utca 4. sz.)

**Női és gyermek felöltők, Szörme árak, Blouzok,
gyermek ruhák, női kalapok**

e hó végéig legolcsóbb árakban

kaphatók a

Párisi Divat Áruházban

DEBRECZEN, a főposta mellett.

Nagy raktár bái belépők és virág ujdonságokban.